

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, dana 30. juna 2022. godine
Br. ref.: RK 2018/22

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI07/22

Podnosilac

Miljan Košanin

Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda Kosova
Pml. br. 474/2021 od 28. decembra 2021. godine

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Miljan Košanin iz sela Gazivode u Zubinom Potoku (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), koga zastupa Petronije Božović, advokat u Zubinom Potoku.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu [Pml. br. 474/2021] od 28. decembra 2021. godine Vrhovnog suda Kosova (u daljem tekstu: Vrhovni sud) u vezi sa rešenjem [Kr.1. br. 1457/2021] od 14. decembra 2021. godine Apelacionog suda Kosova, Odeljenje u Severnoj Mitrovici (u daljem tekstu: Apelacioni sud) i rešenjem [PIP. br. 236/21] od 2. decembra 2021. godine Osnovnog suda u Mitrovici, Odeljenje za teška krivična dela (u daljem tekstu: Osnovni sud).
3. Podnosilac zahteva je predmetnu Odluku primio dana 7. januara 2022. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar ovog zahteva je ocena ustavnosti osporene presude, kojom se navodi da su podnosiocu zahteva povređena prava i osnovne slobode koje su zagarantovane članom 29. [Pravo na slobodu i sigurnost] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) u vezi sa članom 5. Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP) i članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava.

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na stavovima 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. [Procesuiranje podnesaka] i 47. [Individualni zahtevi] Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32 [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 12. januara 2022. godine, podnosilac zahteva je preko pošte podneo svoj zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud), kojeg je sud primio dana 21. januara 2022. godine.
7. Dana 3. februara 2022. godine, predsednica Suda, je Odlukom [GJR.KI07/22] imenovala sudiju Bajrama Ljatifija za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Safet Hoxha (predsedavajući), Remzije Istrefi-Peci i Nexhmi Rexhepi (članovi).
8. Dana 24. februara 2022. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i tražio od njega da dostavi Sudu popunjen formular zahteva i punomoćje za zastupanje u Sudu. Istog dana, jedna kopija zahteva je poslata i Vrhovnom Sudu.
9. Dana 18. marta 2022. godine, Sud je ponovo tražio od podnosioca zahteva da podnese Sudu popunjen formular zahteva i punomoćje za zastupanje.
10. Dana 29. marta 2022. godine, podnosilac zahteva je podneo Sudu popunjen formular zahteva i punomoćje za zastupanje u Sudu.
11. Dana 08. juna 2022. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

12. Iz spisa predmeta proizilazi da je 4. novembra 2021. godine Osnovno tužilaštvo u Mitrovici (u daljem tekstu: Osnovno tužilaštvo) zahtevom [KT.I. br. 1477/20] zatražilo od Osnovnog suda u Mitrovici da podnosiocu zahteva odredi meru pritvora, zbog osnovane sumnje da je isti u svojstvu pripadnika Policije Kosova izvršio krivična dela „Zloupotreba službenog položaja ili ovlašćenja“ iz člana 414 stav 2, „Pronevera tokom vršenja dužnosti“ iz člana 418 stav 2 i „Manipulacija dokazima“ iz člana 389 stav 1 Krivičnog zakonika Republike Kosovo (u daljem tekstu: KZRK).
13. Dana 5. novembra 2021. godine, Osnovni sud je, rešenjem [PIP. br. 236/21], odredio meru pritvora podnosiocu zahteva u vremenskom trajanju od 1 (jednog) meseca.
14. Dana 2. decembra 2021. godine, Osnovno tužilaštvo je, zahtevom [KT.I. br. 14777/2020], tražilo od Osnovnog suda da produži meru pritvora podnosiocu zahteva.
15. Dana 2. decembra 2021. godine, Osnovni sud je, rešenjem [PIP. br. 236/21], produžio pritvor podnosiocu zahteva u vremenskom trajanju od 1 (jednog) meseca, odnosno od 4. decembra 2021. godine do 4. januara 2022. godine. Osnovni sud je produženje pritvora obrazložio da su ispunjeni zakonski uslovi za određivanje mere pritvora podnosiocu zahteva, pošto je postojala (i) opasnost od bekstva, (ii) opasnost od uticaja na svedoke, (iii) opasnost od ponavljanja krivičnog dela, i (iv) shodno tome, druge alternativne mere nisu bile dovoljne za uspešno vođenje krivičnog postupka.
16. U nastavku, u obrazloženju gore navedenog rešenja Osnovnog suda, naglašeno je da je za produženje pritvora podnosiocu zahteva uzeto u obzir (i) njegovo izjašnjavanje o krivici, (ii) dokazi o saslušanju svedoka Z.M. i M.R. u vezi sa uklanjanjem predmeta iz sobe sa dokazima od strane podnosioca zahteva, i (iii) njegov odlazak u Bosnu i Hercegovinu sa namerom da se nikada ne vrati na Kosovo.
17. Dana 7. decembra 2021. godine, podnosilac zahteva je protiv rešenja [PIP. br. 236/21] Osnovnog suda izjavio žalbu Apelacionom sudu u kojoj je predložio poslednje navedenom da preinači ožalbeno rešenje i da mu izrekne meru kućnog pritvora. U svojoj žalbi, podnosilac zahteva je istakao da se Osnovni sud pogrešno pozvao na član 187, stav 1, podstav 1.1 i 1.2, tačke 1.2.1, 1.2.2 i 1.2.3 Zakonika o krivičnom postupku Republike Kosovo (u daljem tekstu: ZKPRK) za produženje njegovog pritvora.
18. Dana 10. decembra 2021. godine, Apelaciono tužilaštvo Kosova je, dopisom [PAR/I. br. 1442/2021], predložilo Apelacionom sudu da odbije žalbu podnosioca zahteva, kao neosnovanu, i tražilo da potvrdi rešenje [PIP. br. 236/21] od 2. decembra 2021. godine Osnovnog suda.
19. Dana 14. decembra 2021. godine, Apelacioni sud je, rešenjem [Kr.1. br. 1457/2021], odbio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva i potvrdio rešenje [PIP. br. 236/21] Osnovnog suda, za koje je utvrdio da nije zahvaćeno povredom odredaba krivičnog postupka i materijalnog prava i da je mera pritvora odgovarala težini predmetnih krivičnih dela za koje je postojala osnovana sumnja da ih je podnosilac zahteva izvršio.
20. U obrazloženju gore navedenog rešenja, Apelacioni sud je ocenio da je Osnovni sud pravilno primenio član 187 stav 1 podstav 1.1 i 1.2 tačka 1.2.2 ZKPRK-a, jer je postojala

opasnost da podnosilac zahteva utiče na svedoke Z.M. i M.R., s obzirom na to da je sa njima ranije radio i isti bi imao mogućnost da ometa istražni proces. U međuvremenu, što se tiče ispunjenosti zakonskih uslova iz člana 187, stav 1, podstav 1.1 i 1.2, tačke 1.2.1, 1.2.3 ZKPRK-a, konkretno opasnosti od bekstva i ponavljanja krivičnog dela, Apelacioni sud je ocenio da ne postoji takva opasnost s obzirom da se podnosilac zahteva nakon povratka iz Bosne i Hercegovine dobrovoljno predao nadležnim organima i da više nije obavljao službene dužnosti koje je obavljao u vreme kada je osumnjičen da je izvršio krivična dela.

21. Neutvrđenog datuma, podnosilac zahteva je protiv rešenja [Kr.1. br. 1457/2021] Apelacionog suda izjavio zahtev za zaštitu zakonitosti Vrhovnom sudu zbog povreda odredaba krivičnog postupka, tvrdeći da je izreka odluke Apelacionog suda bila u suprotnosti sa obrazloženjem. S tim u vezi, podnosilac zahteva je dodao: *“U stvari, na strani “3”, u prvom stavu rešenja Apelacionog suda-Odeljenje u Mitrovici je navedeno: Veće ovog suda nije prihvatilo meru produženja pritvora sudije za prethodni postupak protiv okrivljenog Miljana Košanina iz zakonskih osnova iz čl. 187, stav 1, podstav 1.1. i 1.2, tačke 1.2.1 i 1.2.3 ZKPK-a, jer je mišljenje Veća da ne postoji opasnost od bekstva, s obzirom da se isti po dolasku iz Bosne dobrovoljno predao nadležnim organima za vođenje ovog krivičnog postupka, a takođe je i isključena mogućnost da postoji opasnost za ponavljanje krivičnih dela za koje se okrivljeni tereti, jer je ista učinio kao službeno lice, pa samim tim više i ne može da obavlja poslove koje je obavljao prilikom obavljanja inkriminisanih radnji”*.
22. Dana 28. decembra 2021. godine, Vrhovni sud je, presudom [Pml. br. 474/2021], odbio, kao neosnovan, zahtev za zaštitu zakonitosti podnosioca zahteva, utvrđujući da gore navedeno rešenje nije zahvaćeno povredom odredaba krivičnog postupka.
23. Što se tiče navoda podnosioca zahteva o protivrečnostima između obrazloženja i izreke gore navedenog rešenja Apelacionog suda, Vrhovni sud je istakao da je takav navod neosnovan, jer je prema rešenju Apelacionog suda žalba podnosioca zahteva odbijena, kao neosnovana, produžujući mu meru pritvora u skladu sa članom 187, stav 1, podstav 1.1 i 1.2, tačka 1.2.2 ZKPRK-a, kao rezultat opasnosti od uticaja na svedoke. Prema presudi Vrhovnog suda, razlozi i okolnosti za odbijanje pripadali su samo pravnom osnovu člana 187 stav 1 podstavovi 1.1 i 1.2, tačke 1.2.1 i 1.2.3 KZRK-a, odnosno uslovima koji se odnose na opasnost od bekstva i ponavljanja krivičnog dela.
24. Dana 31. decembra 2021. godine, Osnovni sud je, na osnovu zahteva Osnovnog tužilaštva, rešenjem [PIP. br. 236/21], produžio meru pritvora podnosiocu zahteva u vremenskom trajanju od 1 (meseca), odnosno od 4. januara 2022. godine do 4. februara 2022. godine.
25. Dana 6. januara 2022. godine, podnosilac je podneo zahtev Osnovnom sudu za utvrđivanje zakonitosti pritvora, odnosno za ukidanje mere pritvora izrečene rešenjem [PIP. br. 236/21] Osnovnog suda od 2. decembra 2021. godine i tražio sprovođenje saslušanja u ovom sudu.
26. Istog dana, Osnovni sud je obaveštenjem odbio zahtev za ukidanje mere pritvora u vezi sa rešenjem [PIP. br. 236/21] Osnovnog suda od 2. decembra 2021. godine, na osnovu toga što je podnosilac zahteva protiv gore navedene odluke prvo izjavio žalbu koju je Apelacioni sud odbio, kao neosnovanu, a zatim podneo zahtev za zaštitu zakonitosti Vrhovnom sudu koji je takođe odbijen, kao neosnovan. Pored toga, ovim obaveštenjem, Osnovni sud je obavestio podnosioca zahteva da je rešenjem [PIP. br. 236/21] Osnovnog suda od 31.

decembra 2021. godine podnosiocu zahteva produžena mera pritvora i poslednje navedeni je imao pravo da protiv ove odluke podnese podnesak.

27. Pored toga, što se tiče zahteva podnosioca za sprovođenje saslušanja, Osnovni sud je, pozivajući se na Pravno mišljenje Vrhovnog suda Kosova [S.U. 565/13] od 19. septembra 2013. godine, istakao: *“Kada je podnet zahtev za ocenu zakonitosti pritvora (prema članu 192 ZKP-a), nije neophodno da se donese formalna odluka, osim ako se odluči da se održi sednica o saslušanju prema uslovima određenim Zakonom. Okrivljeni i branilac u takvim situacijama samo se pismeno Obaveštavaju, da nisu ispunjeni zakonski uslovi za ukidanje mere pritvora”*.
28. Dana 7. januara 2022. godine, podnosilac zahteva je protiv rešenja [PIP. br. 236/21] Osnovnog suda od 31. decembra 2021. godine izjavio žalbu Apelacionom sudu zbog povrede odredaba krivičnog postupka, sa predlogom da se ožalbeno rešenje preinači i da mu se izrekne mera kućnog pritvora.

Navodi podnosioca

29. Sud podseća da podnosilac zahteva navodi da su mu povređena prava zagarrantovana članom 29. [Pravo na slobodu i sigurnost] Ustava u vezi sa članom 5. EKLJP-a i članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava.
30. Podnosilac zahteva ističe da podnosi zahtev Sudu zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 384 stav 1 tačka 1.12 i stava 2 tačka 2.1 i člana 370 stav 6 KZRK-a, pošto su izreka i obrazloženje odluke drugostepenog suda u međusobnoj suprotnosti.
31. Što se tiče navoda o povredi prava na slobodu i sigurnost zagarrantovanih članom 29 stav 1 Ustava, podnosilac zahteva ističe *“[...] da podnosi ustavnu žalbu protiv Rešenja Apelacionog suda Kosova - Odeljenje u Mitrovici Kr. 1 br. 1457/2021 od 14.12.2021 godine i Presude Vrhovnog suda Kosova Pml. 474/2021 od 28.12.2021. godine, s obzirom što je napred navedenim odlukama povređena odredba člana 29 stav 1 Ustava Republike Kosovo odnosno pravo na slobodu i sigurnost. Naime, svakome se garantuje pravo na slobodu i sigurnost, koje predstavlja korpus ljudskih prava, koji je zaštićen svim opštim dokumentima o ljudskim pravima. Tako, član 5. Evropske konvencije o ljudskim pravima odnosi se na zaštitu fizičke slobode, a posebno na slobodu od proizvoljnog hapšenja ili pritvaranja, obezbeđujući garancije za određena osnovan proceduralna prava, kao na primer: pravo na izvođenje takvog lica bez odlaganja. Stvarna sloboda je od ključnog značaja za život čoveka i on može biti stvarno slobodan, jedino ako ne mora da živi u strahu od samovoljnog hapšenja. Otuda je u odnosu prema državnoj vlasti a posebno prema policijskim i sudskim vlastima, lična sloboda izjednačena sa sigurnošću”*.
32. Pored toga, što se tiče povrede prava na pravično i nepristrasno suđenje, zagarrantovano članom 31. Ustava, podnosilac zahteva dodaje:

“U konkretnom slučaju, Rešenjem Osnovnog suda u Mitrovici – Odeljenje za teška krivična dela PIP. br. 236/21 od 05.11.2021. godine, određen je sudski pritvor okrivljenom Košanin Miljanu u trajanju od jedan (1) mesec, računajući od dana 04.11. do 04.12.2021. godine, a odlukom od 02.12.2021. godine istog suda produžava se mera pritvora do 04.01.2022. godine, i odlukom istog suda od 31.12.2021. godine, produžava se mera pritvora isto u trajanju od mesec dana, odnosno do 04.02.2022. godine.

U međuvremenu od strane tužilaštva odnosno Osnovnog suda u Mitrovici, okrivljeni odnosno njegov branilac nisu pozvani niti obavešteni o izvođenju ili prikupljanju novih dokaza”.

33. Na kraju, podnosilac zahteva traži od Suda ukidanje presude [Pml. br. 474/2021] od 28. decembra 2021. godine Vrhovnog suda, kao nezakonite i neustavne.

Relevantne ustavne i zakonske odredbe

USTAV REPUBLIKE KOSOVO

Član 29 [Pravo na Slobodu i Sigurnost]

“1. Svakome se garantuje pravo na slobodu i sigurnost. Niko ne može biti lišen slobode izuzev zakonom predviđenih slučajeva i na osnovu odluke nadležnog suda, i to:

(1) nakon objavljivanja kazne zatvorom zbog krivičnog dela;

(2) zbog opravdane sumnje da je lice izvršilo krivično delo, samo onda kada se lišavanje slobode smatra neophodnim za sprečavanje vršenja krivičnog dela i samo na veoma kratak period pre suđenja, na zakonom propisan način.

2. Lice lišeno slobode se odmah, na njegovom maternjem jeziku ili jeziku koje ona/on razume, obaveštava o razlogu hapšenja. Pismeno obaveštenje o razlozima hapšenja, se podnosi što je pre moguće. Svako lice koje je lišeno slobode bez sudske odluke se u roku od četrdeset osam (48) sati mora izvesti pred sudiju, koji odlučuje o njegovom/njenom pritvoru ili oslobađanju. Pritvoreno lice ima pravo da mu se sudi bez odlaganja, ili na slobodu do suđenja, osim ako sudija smatra da je lice opasno po zajednicu ili smatra da postoji rizik od njegovog/njenog bekstva pre suđenja.

[...]

4. Lice koje je lišeno slobode hapšenjem ili pritvorom, ima pravo na pravnu pomoć, kako bi se ocenila zakonitost hapšenja ili pritvaranja. Odluku će doneti sud u vrlo kratkom roku i ukoliko je hapšenje ili pritvor nezakonito, narediće se oslobađanje lica”.

[...]

Član 31 [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje]

1. Svakom se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih.

2. Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda.

3. Suđenje je javno, osim u slučajevima kada sud, iz posebnih razloga, smatra da je isključivanje štampe ili javnosti, u korist pravde, ako bi njihovo prisustvo moglo

naškoditi javnom redu ili nacionalnoj sigurnosti, interesima maloletnika, ili zaštiti privatnog života stranaka u postupku, na zakonom propisan način.

4. Svako ko je optužen za krivično delo ima pravo da ispituje prisutne svedoke i da zahteva obavezno pojavljivanje svedoka, veštaka i ostalih lica, koja mogu razjasniti činjenice.

5. Svako ko je optužen za krivično delo će se smatrati nevinim, sve dok se ne dokaže njegova/njena krivica, u saglasnosti sa zakonom.

6. Besplatna pravna pomoć će se omogućiti svim licima koja za to nemaju dovoljno sredstava, ako je takva pomoć neophodna za obezbeđivanje efikasnog pristupa pravdi.

7. Sudski postupci koji se odnose na maloletnike se regulišu zakonom, poštujući posebne uredbe i procedure za maloletnike.

EVROPSKA KONVENCIJA O LJUDSKIM PRAVIMA

Član 5 (Pravo na slobodu i sigurnost)

1. Svako ima pravo na slobodu i sigurnost ličnosti. Niko ne sme biti lišen slobode izuzev u niže navedenim slučajevima i u skladu sa zakonom propisanim postupkom:

[...]

c) zakonitog hapšenja ili lišenja slobode radi privođenja nadležnoj sudskoj vlasti, kada postoji opravdana sumnja da je ta osoba izvršila krivično delo ili kada postoje valjani razlozi da se osoba spreći da izvrši krivično delo ili da, nakon izvršenja krivičnog dela, pobjegne;

[...]

3. Svako ko je uhapšen ili lišen slobode prema odredbama stava 1(c) ovog člana mora odmah biti izveden pred sudiju ili drugo službeno lice zakonom ovlašćeno da vrši sudsku vlast i mora imati pravo na suđenje u razumnom roku ili na puštanje na slobodu do suđenja. Puštanje na slobodu može se usloviti garancijama o pojavljivanju na suđenju.

4. Svako kome je uskraćena sloboda hapšenjem ili lišavanjem slobode ima pravo uložiti žalbu sudu kako bi sud, u kratkom roku, razmotrio zakonitost lišavanja slobode i ukoliko ono nije bilo zakonito naložio oslobađanje".

[...]

KRIVIČNI ZAKONIK BR. 06/L-074 REPUBLIKE KOSOVO

Član 389 Manipulacija dokazima

1. Ko izmeni, ukloni, prikrije, uništi, ošteti ili učini neupotrebljivim, u celini ili delom, neki zapis, imovinu, predmet ili ispravu u nameri da onemogući korišćenje te

stvari u zvaničnom postupku, kazniće se novčanom kaznom ili kaznom zatvora u trajanju od šest (6) meseci do pet (5) godina.

2. Ko u nameri da spreči ili omete prikupljanje dokaza u sudskom ili upravnom postupku ukloni, pomeri ili premesti oznake za katastarske graničnike, zemljomerske oznake ili bilo kakve druge oznake koje označavaju svojinu na nepokretnosti ili pravo na upotrebu vode, ili onaj ko u istoj nameri lažno postavi takve oznake, kazniće se kaznom iz stava 1. ovog člana.

Član 414

Zloupotreba službenog položaja ili ovlašćenja

1. Službeno lice koje koristeći se svojim položajem ili ovlašćenjima prekorači granice svojih ovlašćenja ili ne vrši svoju službenu dužnost, u nameri da pribavi neku korist za sebe ili drugog, ili u nameri da drugom nanese štetu, ili da učini ozbiljnu povredu nečijih prava, kazniće se kaznom zatvora u trajanju od jedne (1) do osam (8) godina.
2. Službeno lice koji izvrši delo iz stava 1. ovog člana i stvarna korist ili šteta prelazi pet hiljada (5,000) evra, kazniće se novčanom kaznom i kaznom zatvora u trajanju od tri (3) do deset (10) godina.
3. Za potrebe ovog člana, zloupotreba službene dužnosti obuhvata ali se ne ograničava na sledeće:
 - 3.1. namerno ili svesno kršenje zakona u vezi sa dužnostima ili zapošljavanjem službenika;
 - 3.2. namerno neizvršavanje neke obavezne radnje propisane zakonom;
 - 3.3. primanje poklona, naknade ili prednosti bilo kakve vrste na ime vršenja službenih radnji, osim ako je primanje poklona, naknade ili prednosti dozvoljeno zakonom;
 - 3.4. zloupotreba vladine imovine, usluga ili osoblja, ili druge vredne stvari koja pripada vladi a koja mu je poverena na čuvanje ili data da je drži zbog njegovih dužnosti ili posla;
 - 3.5. namerno podvrgavanje drugog šikaniranju ili hapšenju, zadržavanju, pretresanju, zapleni, oduzimanje, proceni ili terećenju za koje zna da je protivpravno; ili
 - 3.6. namerno zabranjivanje ili sprečavanje drugog u vršenju ili uživanju nekog zakonitog prava, privilegije, ovlašćenja ili imuniteta.

Član 418

Pronevera tokom vršenja dužnosti

1. Službeno lice koje, u nameri da sebi ili drugom protivpravno pribavi imovinsku korist, prisvoji imovinu koja mu je poverena na čuvanje zbog dužnosti ili položaja koji obavlja, kazniće se novčanom kaznom ili kaznom zatvora u trajanju od šest (6) meseci do pet (5) godina.
2. Ako krivično delo iz stava 1. ovog člana ostvari imovinsku korist ili gubitak od preko pet hiljada (5,000) evra, izvršilac će se kazniti novčanom kaznom i kaznom zatvora u trajanju od jedne (1) do osam (8) godina.
3. Ako krivično delo iz stava 1. ovog člana ostvari imovinsku korist ili gubitak od preko pedeset hiljada (50,000) evra, izvršilac će se kazniti novčanom kaznom i kaznom zatvora u trajanju od tri (3) do dvanaest (12) godina.

Član 187
Nalazi potrebni za sudski pritvor

1. Sud može da naloži sudski pritvor protiv lica samo ako isključivo nađe da: [...]
- 1.1. Postoji osnovana sumnja da je to lice počinilo krivično delo;
- 1.2. Ispunjen je jedan od sledećih uslova:
 - 1.2.1. Lice se krije, njegov odnosno njen identitet ne može da bude utvrđen, ili ako druge okolnosti ukazuju da postoji opasnost da ono pobjegne;
 - 1.2.2. Postoje razlozi za verovanje da će ono da uništi, sakrije, promeni ili falsifikuje dokaze krivičnog dela ili ako posebne okolnosti ukazuju da će da ometa tok krivičnog postupka uticanjem na svedoke, na oštećene ili na saučesnike; ili
 - 1.2.3. Ozbiljnost krivičnog dela, ili način ili okolnosti pod kojima je ono izvršeno, njegove odnosno njene lične prilike, ponašanje u prošlosti, okruženje i uslovi u kojima živi, ili neke druge lične okolnosti ukazuju na opasnost da ono ponovi krivično delo, dovrši pokušano krivično delo ili učini krivično delo kojim je pretio da će da ga izvrši.

[...]

Član 370
Sadržaj pismeno izrađene presude

[...]

6. U obrazloženju presude sud će izneti razloge za svaku tačku presude.

[...]

Član 384
Bitna povreda odredaba krivičnog postupka

1. Bitna povreda odredaba krivičnog postupka postoji ako:

[...]

- 1.12. presuda nije sačinjena u skladu sa članom 370. ovog zakonika

2. Esencijalno kršenje odredaba krivičnog postupka, smatra se i kada tokom krivičnog postupka, uključujući i prethodni postupak, sud, državni tužilac i policija:

- 2.1. Nije primenjena neka odredba ovog kodeksa, ili su pogrešno primenili istu; ili
- [...]

Prihvatljivost zahteva

34. Sud prvo razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, propisani Zakonom i dalje predviđeni Poslovnikom.
35. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1 i 7 člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

36. Sud takođe razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, kao što su propisani u Zakonu. U tom smislu, Sud se prvo poziva na članove 47. (Individualni zahtevi), 48. (Tačnost podneska) i 49. (Rokovi) Zakona, koji propisuju:

Član 47
(Individualni zahtevi)

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.

Član 48
(Tačnost podneska)

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode sumu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

Član 49
(Rokovi)

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku ... ”.

37. Što se tiče ispunjenja ovih zahteva, Sud utvrđuje da je podnosilac zahteva ovlašćena strana, koja osporava akt javnog organa, odnosno presudu [Pml. br. 474/2021] Vrhovnog suda Kosova od 28. decembra 2021. godine, nakon što je iscrpeo sva pravna sredstva. Podnosilac zahteva je takođe naglasio prava i slobode za koje navodi da su mu povređena, u skladu sa zahtevima člana 48. Zakona i podneo je zahtev u skladu sa rokovima propisanim u članu 49. Zakona.
38. Pored toga, Sud se poziva i na pravilo 39 (Kriterijum o prihvatljivosti) Poslovnika. Pravilo 39 (2) Poslovnika propisuje:

“(2) Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim, ako je zahtev očigledno neosnovan, jer podnosilac nije dovoljno dokazao i potkrepio tvrdnju”.

39. Sud prvo ističe da gore navedeno pravilo, na osnovu sudske prakse Evropskog suda za ljudska prava (u daljem tekstu: ESLJP) i Suda, omogućava poslednje navedenom da proglašava zahteve neprihvatljivim iz razloga koji se odnose na meritum slučaja. Tačnije, na osnovu ovog pravila, Sud može proglasiti zahtev neprihvatljivim na osnovu i nakon ocene njegovog merituma, odnosno ako isti oceni da je sadržaj zahteva očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, kao što je propisano u stavu (2) pravila 39 Poslovnika.

40. Na osnovu sudske prakse ESLJP-a, ali i Suda, zahtev se može proglasiti neprihvatljivim kao „očigledno neosnovan“ u celini ili samo u odnosu na određeni navod koji zahtev može sadržati. S tim u vezi, tačnije je nazivati ih „očigledno neosnovanim navodima“. Poslednje navedeni se, na osnovu sudske prakse ESLJP-a, mogu svrstati u četiri različite grupe: (i) navodi koji se kvalifikuju kao navodi „četrtoog stepena“; (ii) navodi kategorisani „odsustvom očigledne ili evidentne povrede“; (iii) navodi koji su „nepotkrepljeni ili neobrazloženi“; i na kraju, (iv) „konfuzni i nejasni“ navodi.
41. U smislu ocene prihvatljivosti zahteva, odnosno, ocenjujući da li je isti očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, Sud će se prvo podsetiti na suštinu slučaja sadržanu u ovom zahtevu i na relevantne navode podnosioca zahteva, pri čijoj oceni će Sud primeniti standarde sudske prakse ESLJP-a, u skladu sa kojima je, prema članu 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava, dužan da tumači osnovna prava i slobode zagantovane Ustavom.
42. Sud podseća da se okolnosti ovog slučaja odnose na zahtev Osnovnog tužilaštva za određivanje mere pritvora podnosiocu zahteva zbog osnovane sumnje da je isti izvršio krivična dela „Zloupotreba službenog položaja ili ovlašćenja“, „Pronevera tokom vršenja dužnosti“ i „Manipulacija dokazima“ propisana odredbama KZRK-a. Kao rezultat ovog zahteva, Osnovni sud je, rešenjem [PIP. br. 236/21] od 5. novembra 2021. godine, podnosiocu zahteva odredio meru pritvora u vremenskom trajanju od mesec dana, koju je 2. decembra 2021. godine produžio za još mesec dana. Kao rezultat njegove žalbe na rešenje Osnovnog suda od 2. decembra 2021. godine, podnosilac zahteva je uložio žalbu Apelacionom sudu, koju je poslednje navedeni odbio, kao neosnovanu. Rešenjem Apelacionog suda, podnosiocu zahteva je produžena mera pritvora samo zbog opasnosti od uticaja na svedoke. Kao rezultat toga, podnosilac zahteva je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti Vrhovnom sudu, koji je njegov zahtev odbio, kao neosnovan, potvrđujući stav i zaključak dat rešenjem Apelacionog suda, kao pravičan i zasnovan na zakonu. Na osnovu spisa predmeta ne može da se primeti da li je Osnovno tužilaštvo podiglo optužnicu protiv podnosioca zahteva.
43. Podnosilac zahteva osporava zaključke date u presudi [Pml. br. 474/2021] Vrhovnog suda od 28. decembra 2021. godine u vezi sa rešenjem [Kr.1. br. 1457/2021] Apelacionog suda od 14. decembra 2021. godine i rešenjem [PIP. br. 236/21] Osnovnog suda od 2. decembra 2021. godine, navodeći da su iste donete uz povredu osnovnih prava i sloboda zagantovana članovima 29. [Pravo na slobodu i sigurnost] Ustava u vezi sa članom 5. EKLJP-a i članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava.
44. Nakon toga, Sud će nastaviti sa razmatranjem i ocenom navoda podnosioca zahteva u vezi sa članom 29. Ustava u vezi sa članom 5. EKLJP-a.

I. Što se tiče navoda podnosioca zahteva o povredi člana 29. Ustava u vezi sa članom 5. EKLJP-a

45. Sud prvo podseća da podnosilac zahteva ističe da je presuda [Pml. br. 474/2021] Vrhovnog suda doneta kršeći bitne odredbe ZKPRK-a, čime je povređeno njegovo pravo na slobodu i sigurnost, zagantovano članom 29. Ustava. S tim u vezi, podnosilac zahteva dodaje da svako ima zagantovano pravo na slobodu i sigurnost i da član 5. EKLJP-a garantuje zaštitu fizičke slobode, posebno od „proizvoljnog hapšenja ili lišavanja slobode“.

46. Sud prvo ističe da je ESLJP kroz svoju sudsku praksu široko tumačio prava i standarde koje treba garantovati u slučaju lišenja slobode. Stoga, u pogledu navoda o povredi člana 29. [Pravo na slobodu i sigurnost] Ustava u vezi sa članom 5. EKLJP-a, Sud se poziva na načela i standarde postavljene u sudskoj praksi ESLJP-a, afirmisane takođe kroz sopstvenu praksu Suda u vezi sa određivanjem pritvora.

1. Opšta načela i uslovi u vezi sa određivanjem pritvora

47. S tim u vezi, Sud podseća da u skladu sa Ustavom i EKLJP-om, hapšenje ili lišavanje slobode mora biti zasnovano na jednom od razloga za lišavanje slobode propisanih članom 29 stav 1 Ustava u vezi sa članom 5. EKLJP-a.
48. Sud podseća na član 29, stav 1, tačka 2 Ustava i član 5, stav 1, tačka c EKLJP-a, koji propisuju sledeće:

Član 29 [Pravo na slobodu i sigurnost]

“1. Svakome se garantuje pravo na slobodu i sigurnost. Niko ne može biti lišen slobode izuzev zakonom predviđenih slučajeva i na osnovu odluke nadležnog suda, i to:

(2) zbog opravdane sumnje da je lice izvršilo krivično delo, samo onda kada se lišavanje slobode smatra neophodnim za sprečavanje vršenja krivičnog dela i samo na veoma kratak period pre suđenja, na zakonom propisan način;

[...]”

Član 5 (Pravo na slobodu i sigurnost)

1. *Svako ima pravo na slobodu i sigurnost ličnosti. Niko ne sme biti lišen slobode izuzev u niže navedenim slučajevima i u skladu sa zakonom propisanim postupkom:*
[...]

c. zakonitog hapšenja ili lišenja slobode radi privođenja nadležnoj sudskoj vlasti, kada postoji opravdana sumnja da je ta osoba izvršila krivično delo ili kada postoje valjani razlozi da se osoba spreći da izvrši krivično delo ili da, nakon izvršenja krivičnog dela, pobegne;

[...]

49. Sud ističe da se na osnovu sudske prakse ESLJP-a, prilikom tumačenja prava na slobodu i sigurnost mora uzeti u obzir „načelo zakonitosti” i načelo „zaštite od proizvoljnosti”. S tim u vezi, Sud ponovo ističe praksu ESLJP-a, koja je razjasnila da „načelo zakonitosti” u smislu člana 5. EKLJP-a sadrži poštovanje procedure propisane zakonom (vidi, slučajeve ESLJP-a: *Del Rio Prada protiv Španije*, br. 15/1997/799/1002, presuda od 9. jula 2014. godine, stav 125; i *Ladent protiv Poljske*, br. 11036/03, presuda od 22. marta 1995. godine, stav 47). „Načelo zakonitosti” u smislu člana 5. EKLJP-a takođe znači odsustvo ili zaštitu od proizvoljnosti. Sud dalje podseća da član 5 (1) EKLJP-a u vezi sa članom 29 (1) Ustava zahteva, štaviše, da svako lišavanje slobode mora poštovati svrhu zaštite od proizvoljnosti (vidi, slučaj ESLJP-a: *Ladent protiv Poljske*, gore citiran, stav 48).

50. U svojoj sudskoj praksi, ESLJP je postavio tri osnovna uslova koja treba razmotriti prilikom ocene da li je lišavanje slobode zakonito, a ne proizvoljno (vidi, predmete ESLJP-a: *Merabishvili protiv Gruzije*, br. 72508/13, presuda od 28. novembra 2017. godine, stavovi 183-186 i *Labita protiv Italije*, br. 26772/95, presuda od 6. aprila 2000. godine, stav 155), koji su takođe potvrđeni kroz sudsku praksu samog Suda.
- i. Prvo, mora postojati „osnovana sumnja“ da je lice lišeno slobode izvršilo krivično delo (vidi, predmet ESLJP-a: *Merabishvili protiv Gruzije*, gore citiran, 184; i slučaj Suda: KI63/17, podnosilac zahteva: *Lutfi Dervishi*, rešenje o neprihvatljivosti od 16. novembra 2017. godine, stav 57).
 - ii. Drugo, svrha lišavanja slobode „je da u principu bude u funkciji sprovođenja krivičnog postupka“ (vidi, slučaj Suda: KI10/18, podnosilac zahteva: *Fahri Deçani*, presuda od 21. oktobra 2019. godine, stav 68; KI73/20 podnosilac zahteva: *Esat Bajrami*, rešenje o neprihvatljivosti od 5. novembra 2020. godine, stav 41; KI63/17, citirano iznad, stav 57, vidi takođe predmet ESLJP-a: *Ostendorf protiv Nemačke*, br. 15598/08, presuda od 7. marta 2013. godine, stav 68) i da, štaviše, treba da bude srazmerna, u smislu da bi trebalo da bude neophodno „da se obezbedi pojavljivanje pogođenog lica pred relevantnim nadležnim organima“ (vidi, slučaj Suda: KI63/17, podnosilac zahteva: *Lutfi Dervishi*, gore citiran, stav 57, vidi i slučaj ESLJP-a: *Merabishvili protiv Gruzije*, citiran iznad, stav 185.); i
 - iii. Treće, lišavanje slobode ili određivanje pritvora mora da se izvrši po postupku utvrđenom zakonom (vidi, predmet ESLJP-a: *Merabishvili protiv Gruzije*, citiran iznad, stav 186).
51. Štaviše, ESLJP je u svojoj sudskoj praksi odredio četiri osnovna važna razloga za produženje pritvora, odnosno: i) opasnost od bekstva; ii) intervencija na sudu; iii) izvršenje novih krivičnih dela; i iv) potreba za održavanjem javnog reda (vidi, predmete ESLJP-a: *Tiron protiv Rumunije*, br. 17689/03, presuda od 7. aprila 2009. godine, stav 37; *Smirnova protiv Rusije*, br. 46133/99, presuda od 24. jula 2003. godine, stav 59; i *Piruzyan protiv Armenije*, br. 33376/07, presuda od 26. septembra 2012. godine, stav 94).

ii. Primena gore navedenih načela i uslova u slučaju podnosioca zahteva

52. S tim u vezi, Sud prvo podseća da se u skladu sa Ustavom i EKLJP-om, hapšenje ili lišavanje slobode mora zasnovati na jednom od osnova za lišavanje slobode propisanim u članu 29. [Pravo na slobodu i sigurnost] Ustava u vezi sa članom 5. EKLJP-a, odnosno da se hapšenje ili lišavanje slobode vrši po postupku koji je propisan zakonom, ispunjavajući uslov „načela zakonitosti“ i „zaštite od proizvoljnosti“; i na kraju, na osnovu sudske prakse ESLJP-a, krivično delo mora biti kvalifikovano kao krivično, treba da postoji svrha hapšenja ili lišavanja slobode i mora postojati „osnovana sumnja“ (vidi, slučaj Suda: KI63/17, gore citiran, stav 60).
53. Sud prvo utvrđuje da je pritvor sproveden u skladu sa postupkom utvrđenim Zakonikom o krivičnom postupku zbog osnovane sumnje da je podnosilac zahteva izvršio krivična dela „Zloupotreba službenog položaja ili ovlašćenja“, „Pronevera tokom vršenja dužnosti“ i „Manipulacija dokazima“, propisana odredbama KZRK-a, odnosno pritvor mu je određen rešenjem Osnovnog suda kao rezultat zahteva Osnovnog tužilaštva. Na osnovu gore naglašenog, Sud primećuje da je određivanje pritvora u slučaju podnosioca zahteva zasnovano na članu 29 stav 1 tačka 2 Ustava u vezi sa članom 5 stav 1 tačka c EKLJP-a.

54. Sud dalje primećuje da podnosilac zahteva navodi povredu člana 29. Ustava u vezi sa članom 5. EKLJP-a, pošto su, prema njemu, rešenje [Kr.1. br. 1457/2021] Apelacionog suda i presuda [Pml. br. 474/2021] Vrhovnog suda zahvaćene povredom odredaba krivičnog postupka, obrazlažući da su izreka i obrazloženje rešenja Apelacionog suda u pogledu ispunjenja zakonskih uslova za produžetak pritvora u međusobnoj suprotnosti.
55. Sud je više puta ponovio da nije uloga ovog Suda da preispituje zaključke redovnih sudova u vezi sa činjeničnim stanjem i primenom materijalnog prava i ne može oceniti činjenice koje su dovele do toga da redovni sud usvoji jednu umesto neke druge odluke. U suprotnom, Sud bi postupao kao sud „četvrtog stepena“, što bi rezultiralo prevazilaženjem granica postavljenim u njegovoj jurisdikciji (vidi, slučaj ESLJP-a: *García Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, presuda od 21. januara 1999. godine, stav 28; i vidi, slučajeve Suda: KI49/19, podnosilac zahteva: *Limak Kosovo International Airport J.S.C. "Adem Jashari"*, rešenje od 31. oktobra 2019. godine, stav 48; i KI154/17 i KI05/18, podnosilac zahteva: *Basri Deva, Afërdita Deva i Društvo sa ograničenom odgovornošću "BARBAS"*, rešenje o neprihvatljivosti od 22. jula 2019. godine, stav 61).
56. Ustavni sud može oceniti pravna tumačenja redovnih sudova u izuzetnim slučajevima i to samo ako su ta tumačenja proizvoljna ili očigledno neobrazložena (vidi, slučaj Suda: KI75/17, podnosilac zahteva: X, rešenje o neprihvatljivosti od 6. decembra 2017. godine, stav 59).
57. U konkretnom slučaju, Sud prvo ističe da član 187. ZKPRK-a propisuje zakonski postupak i uslove za određivanje mere pritvora, uključujući: i) postojanje "osnovane sumnje"; ii) ispunjavanje uslova za produžetak pritvora da, uzimajući u obzir okolnosti izvršenja krivičnog dela, postoji opasnost da podnosilac zahteva može ponoviti krivično delo; i iii) da su blaže mere da se osigura prisustvo okrivljenog nedovoljne da se obezbedi prisustvo tog lica da spreče ponavljanje krivičnog dela i obezbede uspešno vođenje krivičnog postupka (vidi, slučaj Suda: KI63/17, gore citiran, stav 68).
58. Sud podseća da je u konkretnom slučaju, Osnovni sud, pozivajući se na član 187. ZKPRK-a, utvrdio da je, pored toga što postoji osnovana sumnja da je izvršio krivično delo, takođe utvrdio da postoje sledeći pravni osnov za produženje pritvora: i) izjašnjavanje o krivici za izvršenje krivičnih dela od strane podnosioca zahteva tokom saslušanja; ii) izjave svedoka o uklanjanju predmeta iz sobe sa dokazima od strane podnosioca zahteva; iii) opasnost od bekstva s obzirom na raniji odlazak podnosioca zahteva u Bosnu i Hercegovinu; iv) opasnost od uticaja na svedoke; v) opasnost od ponavljanja krivičnog dela; i vi) ocena da su druge alternativne mere bile nedovoljne u ovoj fazi postupka uzimajući u obzir gore navedene razrade.
59. Gore navedeno rešenje Osnovnog suda je potvrdio Apelacioni sud, gde je poslednje navedeni utvrdio da je mera pritvora podnosiocu zahteva produžena zbog opasnosti od uticaja na svedoke, propisana članom 187 stav 1 pod-stavovi 1.1 i 1.2, tačka 1.2.2 ZKPRK-a. U međuvremenu, prema oceni Apelacionog suda, nije bilo opasnosti od bekstva, jer se dobrovoljno predao nadležnim organima i nije bilo opasnosti od ponavljanja krivičnog dela, jer više nije obavljao radne zadatke koje je obavljao kada je izvršio krivična dela za koja je bio osumnjičen.
60. S tim u vezi, Sud takođe skreće pažnju na osporenu presudu Vrhovnog suda kojom je navod podnosioca zahteva o nesaglasnosti izreke i obrazloženja rešenja Apelacionog suda odbijen, kao neosnovan. U smislu poslednje navedenog, Vrhovni sud je utvrdio da je Apelacioni sud

svojim rešenjem odbio žalbu podnosioca zahteva, kao neosnovanu, i prema njima je mera pritvora podnosiocu zahteva produžena u skladu sa relevantnim odredbama ZKPRK-a, odnosno njegovim članom 187.

61. Na osnovu napred navedenog, Sud primećuje da su svi navodi podnosioca zahteva izneti u njegovom zahtevu za zaštitu zakonitosti obrađeni osporenim presudom Vrhovnog suda.
62. Sud ističe da odluke redovnih sudova sadrže neophodna obrazloženja za sve gore navedene uslove relevantne za predmetni slučaj. Sud podseća da su redovni sudovi, odnosno Apelacioni sud i Vrhovni sud, obrazložili da (i) postoji osnovana sumnja, i (ii) da postoji opasnost od uticaja podnosioca zahteva na svedoke.
63. Na kraju, Sud takođe podseća i na uslove propisane sudskom praksom ESLJP-a u pogledu lišavanja slobode izvršene na osnovu člana 29 stav 1 tačka 2 Ustava u vezi sa članom 5 stav 1 tačka c EKLJP-a, tj. „kvalifikaciju dela kao krivičnog“, „svrhu lišavanja“ i „osnovanu sumnju“. Sud ponavlja da su dela za koja se optužuje podnosilac zahteva kvalifikovana kao krivična u ZKPRK-u; da je lišavanje slobode u ovom slučaju izvršeno radi sprovođenja krivičnog prava; i kao što je gore razrađeno, postoji osnovana sumnja za izvršenje gore navedenih krivičnih dela (vidi, slučaj Suda: KI63/17, gore citiran, stav 72).
64. Stoga, uzimajući u obzir gore navedeno, Sud smatra da podnosilac zahteva ne potkrepljuje niti argumentuje u dovoljnoj meri pred Sudom kako su ova tumačenja relevantnih zakonskih odredbi od strane Vrhovnog suda i redovnih sudova dovela do proizvoljnih ili očigledno neobrazloženih zaključaka u njegovom slučaju ili kako postupci pred redovnim sudovima, u celini, možda nisu bili pravični ili čak proizvoljni.
65. Shodno tome, Sud zaključuje da navod podnosioca zahteva o povredi člana 29. [Pravo na slobodu i sigurnost] Ustava u vezi sa članom 5. EKLJP-a, kao rezultat povrede odredaba krivičnog postupka, spada u kategoriju navoda koji se kvalifikuju kao navodi „četvrtog stepena“ i kao takvi, očigledno su neosnovani na ustavnim osnovama kao što je propisano u stavu (2) pravila 39 Poslovnika.

II. Što se tiče navoda podnosioca zahteva o povredi člana 31. Ustava

66. Što se tiče njegovog navoda o povredi prava na pravično i nepristrasno suđenje zagarantovanog članom 31. Ustava, Sud primećuje da se suština ovog navoda odnosi na njegovu tvrdnju da su odluke Vrhovnog suda i Apelacionog suda zahvaćene povredom odredaba krivičnog postupka u vezi sa određivanjem mere pritvora. Sud dalje ističe da se podnosilac zahteva samo pozvao na član 31 stav 1 Ustava, a da nije posebno razradio kako je došlo do povrede njegovih prava propisanim ovom ustavnim odredbom. S tim u vezi, podnosilac zahteva dodaje: *“U međuvremenu od strane tužilaštva odnosno Osnovnog suda u Mitrovici, okrivljeni odnosno njegov branilac nisu pozvani niti obavешteni o izvođenju ili prikupljanju novih dokaza”*.
67. Sud primećuje da se navod podnosioca zahteva o povredi člana 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] odnosi na njegovu tvrdnju o povredi člana 29. [Pravo na slobodu i sigurnost] Ustava u vezi sa osporenim odlukama za koje je Sud ocenio da ispunjavaju uslove propisane za pravo na slobodu i sigurnost.
68. Pored toga, Sud primećuje da je praksa ESLJP-a objasnila da član 5, stav 4 Konvencije sadrži posebne proceduralne garancije u pogledu ograničenja slobode koje su odvojene od

proceduralnih garancija člana 6. Konvencije u pogledu prava na pravično suđenje. Iz tog razloga, član 5, stav 4 Konvencije je *lex specialis* u odnosu na član 6. Konvencije. Shodno tome, Sud neće posebno da razmotri navodne povrede u vezi sa članom 31. Ustava (vidi, *mutatis mutandis*, presudu ESLJP-a od 15. novembra 2005. godine, *Reinprecht protiv Austrije*, br. 67175/01, stav 55; i slučaj Suda KI63/17, gore citiran, stav 77).

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.1 i 113.7 Ustava, članom 47. Zakona i pravila 39 (2) i 59 (2) Poslovnika, dana 08. juna 2022. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama;
- III. DA OBJAVI ovo rešenje u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ovo rešenje stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Bajram Ljajfi

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani